

Škoda, že teda nejde napsat úplně fajn víkend, ale....

....ale to by nebyla Tali, že jo, aby něco nepohnojila. Takže si prostě v sobotu v podvečer při společný prochajdě, kdy jsme si vyšli všichni čtyři, musela do všeho hodit vidle a totálně nás zazdíť. Tím pádem mně pak nezbyvalo nic jinýho, než dát následně nápravný cvíčko. Kdy teda se mi ale podařilo nakonec docílit toho, že si mě na tom poli hlídala sama a nemusela jsem promluvit a došly jsme spolu hezky v tichosti bok po boku až domů. Ale byla to šichta a přecházelo tomu trocha toho běhání z mojí strany. Kdy v momentě, když si mě nehlídala, jsem se vždycky otočila a rvala to plnou rychlostí zpátky přes louku na zahradu. Budiž jí ku cti, že jsem ani jednou nestihla doběhnout tak, abych jí zabuchla vrátka před nosem. Dřívávějč by jí to bylo ukradený, takže teď je pro mě potěšující i ten fakt, že aspoň při následným nápravným cvíčku už si mě hlídá.

Aleeee jinak, jak říkám, docela fajn víkend. V pátek jsme si šli po příjezdu zkontrolovat pěkně louku, ohařiska pročichali kdejakěj drn a my si tam s Brtníkem dali pivíčko a kochali se tou krásou posekanou. Já mám z toho fakt velkou radost, vypadá to, že se podaří z toho zase udělat vzhlednou louku.

V sobotu nás po dloooooouhý době, kdy tráva nerostla, čekalo sekání. A já si ho zase užila ve společnosti ohařísek. Tali to zpočátku měla takový rozlítanější, ale stačilo zavolat a už se dostavila a když jsem sekání vylepšila o ledvinku se suchým pečivem, to už mi rovnou dělala čas od času i doprovod a nebo se jásavě řítla sama od sebe nahlásit a vyžádat si kus toho rohlíku. A abych byla ešče překvapenější tak..... ty jo jako.....to mě ještě nedávno ani nemohlo napadnout udělat (ehm, je otázka taky, jak dlouho tohle vydrží, že jo □).

Já byla s Tali trhat šípky!!! No fakty, vzala jsem ji s sebou, když jsme šli s Rumíčkem na šípky. A.... šmrdolila se kolem a když se vzdálila, tak stačilo zavolat, nebo písknout, ať jde zpátky a..... šla, ba občas se dokonce řítla!!! To byla taková pohodička!! Po třech letech □ □ □ jsem s ní vyrazila na šípky a nemusela na ní mít furt "voko". Skorem sama se držela koukolem. O to víc pak k večeru mrzelo to její extempore. □ Šli jsme se fšící podívat nahoru za horizont pole k lesíčku, ešivááá tam třebas nerostou houbičky, když v pátek Brtník našel u cesty na "našem" plácku toho kozáka a já pak při sběru šípků našla o kousek vedle ještě dva. Moooje první letošní hoooubyyyyy! Ale pro tentokrát taky poslední, páč v lesíku sucho,

praskalo to pod nohama. Inu je to takovej ten borovej lesík. A to už musí pršet, aby tam ty hříby rostly. Teď ani prt. No a pak to ještě vylepšila ta koza flekatá. Tak jsme jí odešli. Kdo nechce být s námi, bude sám. A když pak za námi dolítla, tak pokorně ulehla u kapličky a předstírala, že se kaje. No tak co už, že jo. Následovalo to nápravný cvičení. A pak už ní byla zase hodná psejková.

A vydrželo jí to i do neděle, kdy jsme si zasejc vyšli i s Rumíčkem na šípky, abych se posléze při jejich krájení nenudila (bože jak to nesnáším!!) . Ale při trhání jsem se nenudila taky ani náhodou, protože Tali držela lajnu a stejně jako Rumíček se mi chodila hlásit. A po návratu byla nálada i na nějaký to cvičení. Ale jak ji donedávna docela šlo to sedání na písknutí na trošku větší vzdálenost, tak pro tentokrát tohle teda jako nešlo. A nešlo to vůbec. Stála a čučela do prostoru a předstírala, že tohle se jí netýká ☐ . Inu co, tak budem cvičit něco jinýho. Posléze jsem dala do hry i květníky a trénovali jsme si jednak sebeovládání, to když šel cvičákovat ten druhý. A druhak hlavně to vysílání do stran podle pokynůch. A že to nejní ve dvou úplně jednoduchá hra. Páč musíte sedět - vlevo květník a na něm dobrůtka, vpravo květník a na něm další dobrůtka a vy musíte počkat, až si to odcvičí váš parťák a vlastně tak před vašima očima sežere i ty dobrůtky. Ale pochopitelně bylo spravedlivý střídání. Musím je oba velevychválit, protože byli přešikovní. Jsem ráda, že se tohle společný cvičení na střídačku dá praktikovat, protože jsou v ten moment zapojení oba. I ten čekající i ten pracující.

A pak jsme si šli zařadit s talířema, kdy jsem jim dala do těla. Což mi oni posléze vrátili, protože došlo na urktuňacky příšernácký přetahování ve třech. Pokud mám něco dostatečně dlouhýho - což jsem teď měla - zbytek stopovačky a na jejím konci přivázaný uzlík, je možný zapojit oba najednou. Stojím pak uprostřed a ti dva magoři se mnou lomcujou jak o život, každéj pochopitelně na svou stranu a je to bitva všech bitev. (Se pak divím v pondělí, proč mě tak sakra bolejí ty ruce a ramena??? ☐). Taky na malocoursing došlo. Právě za pomoci zbytku ty stopky s uzlíkem. Nechtělo se mi vracet do altánu pro dlouhej provaz se štrápcem a natahovat to mezi stromy, tak jsem zvolila takovou provizorní variantu. Pes sedí, já si s "návnadou" poodejdu a mezitím psa hecuju. Pak vypálím vpřed a čoklida uvolním zvoláním "Pod', pod', poood!" a mastím to, co to dá do kšá. No..... asi si dovedete představit, že mě mají ve vteřině. Eeenemže, chááá! Já cuknu stopkou do vzduchu a na poslední chvíli jim uzlík zmizí ještě víc dopředu. Čoklid pochopitelně akceleruje, jenže to já už cuknu zasejc na druhou stranu, on to musí zaštafovat a honit mě opačným směrem. Jako dám takhle s

Docela fajn víkend.

každým dvě, tři kolečka a jsem kantáre ☐ . To přiznávám ☐ . Ale už to bafčí i Taliprtku, která zpočátku nejevila zájem. Pak následuje pochopitelně vždycky jedno krátký přetahováníčko a na plac jde ten druhý. S Rumíčkem to máme ještě vymazlený v tom, že se jde před startem dle pokynu “schovat” ☐ , neboli buď zaleze pod nějakou převislou větev a tam vyčihuje, nebo se schová za roští nějaký. Není-li v dosahu roští, předstírá, že se schovává za vzduch ☐ ☐ ☐ .

No stihli jsme toho za ten víkend docela dost a já dokonce měla čas se i pohrabat v záhonku, vyrobit domácí kečupek, ostříhat rajčata a tak jako podobně. Aby ta zahrada nedošla úhony.
☐